

ماه نامه اجتماعی، آموزشی، فرهنگی و سیاسی
سال دوم / شماره بیست ششم / ۱۵ جوزا سال ۱۳۹۶ هجری قمری / مطابق جون ۲۰۱۷

فارغان

آنچه درین شماره می خوانید:

- ۲.....سرمقاله.....
- ۳.....جلسه باشگاه فارغان نی در کابل به تاریخ اول جون برگزار شد.....
- ۳.....ویژه برنامه باشگاه فارغان نی پنج شنبه به تاریخ پانزده جون درکابل برگزار گردید.....
- ۴.....جلسه ویژه باشگاه به مناسبت بیست هفتم ماه مبارک رمضان پنجمه تاریخ بیست دوم جون درکابل برگزار گردید.....
- ۵.....د کندهار په نی ساحوي دفتر کښې تېره میاشت.....
- ۶-۷.....ترک تحصیل: دختران در افغانستانی خواهد.....
- ۸.....Drop-out: Afghan girls willing to get education.....
- ۹.....حضور راهبردی زنان در اجتماع.....
- ۱۰.....Strategic public positions for women.....

شناسنامه

صاحب امتیاز: نی حمایت کننده ی رسانه های آزاد افغانستان
 مدیر مسول: محمد صابر فهیم ۰۷۰۰۲۶۶۷۲۷
 معاون: روحیدالله حبیب زاده ۰۷۹۰۰۵۶۵۰۲
 سردبیر: غوث نجمایی
 هیئت تحریر: اعضای باشگاه فارغان نی
 طرح دیزاین: روحیدالله حبیب زاده

نشانی: کابل، سرک دارالامان، ایستگاه شرکت، خانه ی ۸۹
 شماره تماس: ۰۷۸۶۳۳۶۳۲۳

www.facebook.com/groups/nai.graduate.club

Ngc.nai.org.af

روزهای دشوار افغانستان، دولت و مردم هر دو باید مکلفیت‌های شان را بشناسند.

در دو حالت می‌تواند به اجتماعات و تظاهرات خاتمه دهد.

۱. بر اساس ماده نهم قانون اجتماعات و تظاهرات پولیس در صوتی می‌تواند اجتماعات و تظاهرات را خاتمه دهد که به اعمال خشونت آمیز متوسل شده باشند، و یا به اعمال دهشت افگنی متوسل شده باشند و یا سلاح ناربه از نزد معترضین کشف شده باشد.

۲. به اساس ماده ۲۷ قانون مزبور؛ هرگاه خواسته‌های معترضین از جانب حکومت مرفوع گردد و قناعت معترضین فراهم گردیده باشد.

بنابراین حکومت وحدت ملی نباید دست به چنان کاری بزند که از لحاظ قانونی اشکال داشته و در نهایت سبب تضعیف نظام گردیده و بیشتر از پیش به آتش خشم مردم هیزم بریزد.

هر راه دیگری بجز تطبیق قوانین می‌تواند ضربه‌های سنگین بر نظام وارد شود. دولت افغانستان ناگذیر است از حقوق شهروندی کشور حراست نموده و حق تظاهرات، اجتماعات و گردهمایی‌های شهروندان را در چوکات قانون به رسمیت بشناسد و به هیچ کسی اجازه ندهد حقوق اساسی شهروندان را سلب نماید.

از جانبی دیگر مردم نیز حساسیت اوضاع کشور و مردم را درک نموده دست به چنان اقداماتی عجولانه نزنند که سبب شادمانی دشمنان مشترک افغانستان شوند. اعتراضات و تظاهرات از حقوق اساسی مردم است، اما تلاش کنند از این حق به صورت درست و قانونی استفاده نمایند و نگذارند افراد فرصت طلب و اسفنداده جو از تظاهرات مردمی استفاده سوء نموده و مسیر تظاهرات را به جانب خویش تغیر دهند.

افغانستان لحظات و روزهای حساس را پشت سر می‌گذراند، به ویژه پس از رویداد خونین و مرگبار چهارراهی زنبق کابل و به تعقیب آن تظاهرات جمعه و رویداد تروریستی هنگام نماز جنازه یکی از قربانیان تظاهرات مردمی در کابل وضعیت با گذشت هر روز حساس‌تر می‌شود. در پی رویداد مرگبار چهارشنبه کابل، شماری از شهریان کابل در روز جمعه به جاده‌ها ریختند و شعار عدالت خواهی را سر دادند. معترضین از رهبری حکومت وحدت ملی خواستند تا کنار بروند زیرا به باور معترضین این دو رهبر توانایی رهبری کشور را ندارند و با گذشت هر روز خشونت‌ها و تروریزم از شهروندان افغانستان قربانی می‌گیرند.

این تظاهرات سپس در پی استفاده زود و قدرت پولیس و نیروهای امنیتی به خشونت گرایید. نیروهای امنیتی با استفاده از شلیک گلوله، آبپاشی و گاز اشک آور تلاش کردند معترضین را متفرق و سرکوب نمایند، اما این وضعیت در پی جان باختن چندین معترض به دست نیروهای امنیتی متشنج شد و معترضین خشمگین‌تر شدند.

اکنون (حین نوشتن این مقاله) که یک هفته از اعتراضات شهریان کابل می‌گذرد، معترضین با برپایی خیمه‌ها در نقاط مختلف شهر کابل به خواسته‌های شان تأکید دارند و تا زمانی برآورده شدن خواسته‌های شان گفته اند در جاده‌ها می‌مانند.

اما از جانبی دیگر حکومت هشدار داده است که این خیمه‌ها سبب بندش جاده‌ها شده و در ماه مبارک رمضان سبب پریشانی شهریان کابل گردیده است و باید برداشته شوند.

به اساس قانون اجتماعات و تظاهرات، حکومت تنها

جلسه باشگاه فارغان نی در کابل بتاريخ اول جون ۲۰۱۷ برگزار گردید

در این جلسه اعضای باشگاه پیرامون موضوعات مختلف بحث کردند

. در نخست بانو صدف "سادات" پیرامون احکام و فضایل ماه مبارک رمضان سخنرانی کردند، بانو سادات گفت که ماه رمضان، بهار قرآن است، و ماه پر فیض و برکت است، که خداوند ج درین ماه دروازه های دوزخ را بسته میکند و دروازه های بهشت را بر روی مسلمانان باز نگه میدارد
ناجیه "حسینی" پیرامون موضوعات اعتماد به نفس، گوینده گی در تلویزیون صحبت کرد و از تجربه ها و کارکرد های خود در رسانه ها حرف زد، و اضافه کرد که بانوان در این سال های اخیر پیشرفت های چشمگیر داشتند در تمام عرصه ها بخصوص در عرصه فعالیت های شان در رسانه ها، و از توانمندی زنان در تمام عرصه ها تاکید کرد.
در فرصت بعدی محترم نثار "حکیم زاده" در باره سخنرانی و هنر های فن بیان برای مدت 10 دقیقه صحبت کردند. برنامه همین گونه ادامه داشت و محترم نقیب الله فیضی هم چنان در مورد، آغاز یک برنامه خوب حرف های را با حاضرین مجلس در میان گذاشت و از چگونگی اجرای یک برنامه و صحبت کردن در جمع حرف زدند. برنامه همچنان جریان داشت با گرداننده گی استادغوث الدین نجمایی مسول باشگاه و در اخیر جلسه، وقت برنامه را گذاشت به محترم محمدنسیم "خواجه عمری" و ایشان در باره کمره های فلم برداری و تصویر برداری معلومات خیلی ارزنده و مفید را ارایه کردند و همچنان در مورد شات برداری (فما برداری) صحبت های داشتند که ایراد سخن کردند.

تعداد اشتراک کننده گان این جلسه 13 تن بودند که از جمله 5 تن آنها خانم ها بودند

ویژه برنامه باشگاه فارغان نی پنجشنبه مورخ ۱۵/جون/۲۰۱۷ در کابل دایر گردید.

ویژه برنامه باشگاه فارغان نی به مناسبت روزمادر روز ۱۵شنبه به تاریخ ۱۵ جون ۲۰۱۷ در کابل برگزار گردید
تعداد اشتراک کننده گاه ۱۳ نفر بود که از جمله ۷ تن آنها دخترخانم ها بودند

در این ویژه برنامه دونفر استادان یکی از لیسه های انات نیز مهمان ویژه بودند

موضوعات کاملا به روز مادر گماشته شده بود
تمام اشتراک کننده گان باتبریکات و تهنیات خویش روز مادر ره تبریک گفته و باسخنان شان در وصف مادر مجلس ره رنگین تر ساختن

در نخست جلسه توسط مسول باشگاه شروع شد و دروصف مادر سخنان ارایه داند بعداً از دو مهمان که حضور داشتند نیز قدر دانی صورت گرفت

تمام اعضای باشگاه با سروده ها و شعر خوانی و سخنان شان در وصف مادر در این جلسه ارایه دادند

در اخیر از دومهمان ویژه که درخانواده خویش مادر بودند پیام داشتند که مورد توجه تمام اعضای که اشتراک کرده بودند قرار گرفت

جلسه ویژه باشگاه به مناسبت ۲۷ ماه مبارک رمضان امروز ۵شنبه تاریخ ۲۲ جون ۲۰۱۷ در کابل برگزار گردید

جلسه هذا ویژه ۲۷ ماه مبارک رمضان و ختم قرآن عظیم الشان اختصاص یافته بود. این جلسه با حضور داشت مجیب خلوتگر اعضای اداری، اساتید، اعضای باشگاه ومهمانان گرامیداشت گردید. طبق روال همیشه گی بر نامه های باشگاه از ساعت ۹ الی ۱۱ قبل از ظهر برنامه بی ویژه رمضان و ختم قرآن جریان داشت. در ختم برنامه هم با نعت خوانی یکی از اعضای باشگاه و سخنان عبدالمجیب خلوتگر ریس اجرابه وی دفتر نی و اهدای تبریکی ختمانه در ساعت ۱۱ خاتمه یافت

د کندهار په نی ساحوي دفتر کېني تېره میاشت ۴۰ تنه د پښتو ټاپینگ په برخه کېني روزل سوي.

دغه زده کوونکي چې، ۲۰ تنې ئې ښځه او ۲۰ تنه ئې نارینه وو په درو دورو کېني فارغه سوي.

باید وویل سي چې، دغو نارینه او ښځینه زده کوونکو ته د ۷ ورځو په موده کېني د پښتو ټاپینگ تدریس سوي.

دغو زده کوونکو ته د پښتو ټاپینگ درس د نی ساحوي دفتر په نورو کورسونو کېني د رپوټ جوړولو لپاره ویل کېني تر څو په اساساتو، راډیو ژورنالیزم او راډیو پکیچ کېني د ټاپینگ کولو پر مهال کومه ستونزه ونلری او خپل رپوټونه په کمپیوټرایز ډول ولیکي.

د کندهار ښځینه خبریالانو په نی ساحوي دفتر کېني د پولیو واکسین په اړه په یو ورځني سیمینار کېني گډون وکړ.

دغه ښځینه خبریالانې چې شمیر ئې ۳۰ تنو ته رسیده په د یاد سیمینار کېني د پولیو واکسین په اړه په بشپړه توگه معلومات ترلاسه کړل.

ددغه سیمینار یوې گډونوالې وویل چې دا ډول سیمینارونه ورته ډیر اړین دي کټور دي.

باید وویل سي چې د یاد سیمینار هدف د ښځینه خبریالانو د مهارت لوړل او

د کندهار په نی په ساحوي دفتر کېني د (NGC) د فارغینو تر منځ غونډې ترسره سوه. دغه غونډه یا ناسته چې تېره میاشت ترسره سوي وه په کېني ۳۰ تنو نارینه او ښځینه د (NGC) غړو برخه اخیستي وه.

د یادې غونډې پر مهال د نی د فارغینو د غړو تر منځ پر بیلا بیلو موضوعاتو باندې بحث وسو چې، تر ټولو مهم هغه ئې د کندهار په پوهني ریاست کېني د فساد شتون او په کندهار ښار کېني د خلکو له خوا د ترافیکي اصولو نه مراعتول وه.

باید وویل سي چې د (NGC) د فارغینو ډلې د غونډې په پای کېني ټنگار وکړي چې د یادو ستونزو پر وړاندې به له ممکنه لارو چارو څخه په استفادي مبارزه وکړي.

ترک تحصیل: دختران در افغانستان می خواهند که تحصیل بکنند، اما فقر و ناامنی مانع آموزش آنها می شود

این گزارش توسط رامین شارق نوشته شده است. این گزارش در ماهنامه حمایت کننده رسانه های آزاد در افغانستان (نی) به نشر رسیده است. این گزارش توسط بیشتر از ۲۹۰۰ خواننده مرور گردیده است.

پروژه اهرام نظر به تحقق که انجام داده است خبر می دهد که آموزش دختران در این کشور، به دلیل فقر، افزایش ناامنی، نبود آموزگاران مسلکی و امکانات برای مکاتب، رو به کمرنگ شدن است و دختران افغان هنوز با مشکلات در عرصه آموزشی روبه روهستند.

اهرام در گزارشی تحت عنوان علت های ترک آموزش دختران خواستار علت ها و مشکل های دختران که چرا ادامه تحصیل نمی کنند پرداخته است و برای تهیه این گزارش، پژوهشگران پروژه اهرام با بیش از ۱۰۰ دختر، والدین دختران و معلمان در شهر کابل مصاحبه کردند.

دختران در افغانستان بین سال های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ به دستور طالبان از رفتن به مکتب محروم بودند، چرا که به باور رژیم طالبان، این امر غیر اسلامی پنداشته می شد. آن ها همچنین اجازه نمی داند تا زن ها کار کنند، و مجبور بودند با چهره کاملا پوشیده و همراه با یک مرد به بیرون از خانه بروند.

در این تحقق، در افغانستان دختران افغان تشنه تحصیل هستند و تقریباً دو سوم دخترانی که ما با آن ها گپ زدیم، می خواهند که دانشگاه را به پایان برسانند یا دانشگاه بروند اما واقعیت این است که سیستم آموزشی هنوز با چالش های زیادی روبه رو می باشد.

پس از دو عامل ناامنی و ازدواج پیش از وقت یا اجباری، فقر به تنهایی بزرگترین مشکل تحصیل دختران و اصلی ترین علت ترک تحصیل آنان می باشد. نرخ ۹۴ در صدی ترک تحصیل دختران در دوره لیسه نیز یکی از مشکلات عمده تحصیل دختران می باشد.

گزارش همچنین می افزاید که نبود معلمان مسلکی، به ویژه در مناطق روستایی، باعث می شود که والدین دختران شان را از مکتب بیرون بکشند.

نورالله حسینی، رئیس سازمان اجتماعی فعال جامعه مدنی که بیشتر در بخش تحصیل دختران فعالیت دارد می گوید: ما باید به دختران اطمینان بدهیم که آن ها با تخته سیاه مکتب مواجه خواهند شد، به جای آینده سیاه. او می گوید: ما با افزایش معلمان زن در کلاس ها، و با ایجاد مکاتب زنانه، می توانیم دخترها را در مکتب نگه داریم.

برای جلوگیری از ترک آموزش دختران، و بهبود شرایط تحصیلی آنان باید به این علت ها پرداخته شود که ما تحلیل کردیم:

عوامل اقتصادی

عوامل اقتصادی نیز یکی از دلایل محروم ماندن دختران از تحصیل است. درصدی درشتی از مردم افغانستان در روستاها زندگی می کنند و برای پیشبرد امور زندگی مجبورند همه اعضای خانواده را به کارهای مربوط به زراعت، مالداري و سایر فعالیت های اقتصادی بگمارند.

بسیاری خانواده های فقیر و نادار این توانایی را ندارند که برای دختران

شان فرصت تعلیم و تحصیل را فراهم کنند. به همین دلیل هزاران دختر سالانه از رفتن به دانشگاه محروم می شوند و مجبورند در فعالیت های اقتصادی روزمره مصروف شوند.

سارا دختر کوچکی است که کارش فروختن خریطه های پلاستیکی است. وقتی از سارا پرسیدم آیا مکتب می رود؟ با حسرت تمام جواب داد: کاش میتوانستم مکتب بروم. سارا می گوید پدرش غریب کار است و مادرش با وجودی که از پای دردی رنج می برد؛ اما بازم برای شستن لباس های مردم به خانه های آنها می رود. سارا گفت: مادرم در خانه های مردم کار می کند تا با بدست آوردن پول اندک ما بتوانیم نان خشک بخریم.

خانواده فقیر سارا قادر نیست فرزندانش را به مکتب بفرستد. به همین دلیل کودکان این خانواده روزها در جاده های کابل دستفروشی می کنند تا در تامین مخارج خانواده کمک کنند.

نبود امنیت: جنگ نا امنی دلیل دیگر محرومیت دختران از تحصیل است. ادامه درگیری ها در بخش های مختلف کشور سبب شده تا نه تنها بانوان، بلکه پسران نیز در حصار مرگبار فقر و بی سوادی گیر بمانند. در مناطقی که طالبان حاکمیت دارند، از مکتب و دانشگاه خبری نیست. این گروه هنوز به دختران اجازه تعلیم و تحصیل را نمی دهد. طالبان معلمین را می کشند، مکتب ها را به آتش می زنند و با مسموم کردن شاگردان مکاتب کوشش می کنند جلو فعالیت مکتب ها را بگیرند. از سوی دیگر ناامنی خود سبب می شود که خانواده ها مانع رفتن فرزندان به خصوص دختران به مکتب و دانشگاه شوند. در فضای نا امن هیچ خانواده ای نمی تواند اعتماد کند و فرزندانش را به مراکز تحصیلی بفرستد. این وظیفه و مسوولیت دولت است تا تامین امن و نظم عامه زمینه را برای تحصیل و تعلیم دختران فراهم نماید.

افکار و عقاید سنتی در بین مردم سبب می شود تا آن ها به دختران اجازه ندهند که برای ادامه تحصیل به مراکز مختلط بروند و دختران شان یکجا با پسران در یک صنف تحصیل کنند. در چنین صورتی باید برای زنان مراکز تحصیلی ویژه ساخته شود تا فرصتی برای تحصیل دختران فراهم گردد.

مانع خانواده: در بسیاری از مناطق افغانستان به ویژه در مناطق روستایی خانواده ها مانع بزرگ آموزش های عالی دختران اند. خانواده ها به خاطر باور های خود در مواردی زیادی با آموزش عالی دختران خود مخالفت می کنند. در شهرها این مشکل کمتر است.

انعام الحق هاشمی فعال جامعه مدنی، یکی از مردانی است که ازدواج کرده و اکنون همسرش درس می خواهند ما تا به حال به خشونت و دعوا مواجه نشدیم و همیشه مشکلی اگر پیش آمده است، به جای پرخاشگری نشستیم و با هم صحبت کردیم.

آقای هاشمی می گوید، سواد و تحصیلات عالی در کم شدن خشونت و پرخاش در خانواده نقش حیاتی دارد و نباید خانواده ها از درس خواندن دختران شان و عروس خانواده های شان جلوگیری کنند.

زینب واحدی فعال حقوق زن نیز در این رابطه می گوید، در جامعه

بزرگ نمودن فرزند و تربیه اولاد هم در حال حاضر در صورتی بشکل بهتر انجام میشود و مادری میتواند فرزند خوب تربیت کند که باسواد بوده و دستورات دینی و اصول روانشناسی آشنا باشد. به هر صورت اینها و دهها باور سنتی دیگر در گوشه و کنار افغانستان وجود دارد. رامین شارق گفت در قرن ۲۱ سبب شده است که تعدادی زیادی از دختران از رفتن به مکتب محروم می شود با پیشرفت شگرفی که در ساینس امروزه می بینیم ولی در افغانستان دختران با محرومیت سواد مواجه اند و این شرم است.

کمبود مراکز آموزشی دختران: متأسفانه در افغانستان مکاتب کافی دخترانه وجود ندارد، هنوز هم شاگردان در مکانهای سرباز درس می خوانند و یا مجبور هستند تا ساعت ها برای رسیدن به یک مکتب پیاده روی کنند. مشخص است که دوری راه و پیمودن فاصله های دور برای دختران مقدور نیست و همچنان از نظر امنیتی نیز میتواند که آنان را با مشکل مواجه سازد. از اینرو تعدادی از خانواده ها مانع از آن میشوند که دختران شان از یک منطقه تا قریه دیگر راه طولانی را بپیمایند و به اینصورت انصراف تعدادی از دانش آموزان از رفتن به مکاتب دور، باعث کاهش حضور آنها میگردد. از جانب دیگر دیده شده است که در برخی مکاتب به نسبت کمبود امکانات دختران و پسران مجبور هستند تا در یک مکتب و یک صنف به صورت مختلط درس بخوانند که این امر هم به سبب رویکرد سنتی خانواده ها و فرهنگ حاکم بر جامعه افغانی برای خانواده ها قابل پذیرش نبوده و مانع تحصیل دختران شان شده و اقدام به اخراج آنان از مکاتب مینمایند که در این زمینه در سالهای گذشته بصورت عینی مشکلاتی وجود داشته است.

افغانستان ظرفیت و نوع دیدگاه ها فرق می کند. او تاکید می کند که ممانعت و سخت گیری ها مانع تحصیل دختران می شود و این برای آینده کشور زیان بار است. او باور دارد که بی سواد بودن خانم ها در خانواده اکثراً سبب بروز خشونت های خانوادگی می شود و بیشتر خشونت ها در اکثر موارد قتل ها دلیل همین نا آگاهی ها خانم یا آقا در خانواده اتفاق می افتد.

باور های غلط اجتماعی: افغانستان کشوری است که بیشتر مردم آن در دهات و روستاها زندگی نموده و اکثر خانواده ها بیسواد هستند که این موضوع سبب شده است مردم آن مناطق با افکار بسته و سنت های قدیمی پیوند ناگسستنی قایل نموده و به یک تعداد از هنجارهای رایج اجتماعی به عنوان تابو بنگرند. متأسفانه هنوز هم تعدادی زیادی از قبیله ها اقوام هستند که زنان را خانه نشین فرض نموده و معتقد هستند که آنان خارج از چهارچوب منزل رسالتی دیگری ندارند تعلیم و تحصیل آنان را از وظایف اصلی شان که خانه داری و کارهای منزل است فارغ می سازد. فارغ از اینکه خانه داری و انجام امور منزل هم اگر قرار باشد بصورت خوب و با روش مناسب انجام شود نیازمند تعلیم و دانش است. عده ای رفتن دختران به مکاتب را ننگ پنداشته و برای توجیهاتی از آدرس دین برمی شمارند که اصلاً صبغه دینی ندارند، چه اینکه اگر کسی از زنان و یا مردان بخواهد عالم شود و یا خداوند را به گونه درست عبادت نماید و شناخت بیشتری نسبت به عالم هستی پیدا کنند ناگزیر باید به مکتب بروند و به کتاب و مواد آموزشی متوسل شوند. در میان تعدادی از مردم افغانستان که تحصیل دختران را ممنوعه و تابو می شمارند باور بر اینست که زنان باید فرزندان خودشان را بزرگ کنند نه اینکه وقت شانرا در مکتب و مدرسه هدر دهند. در حالیکه همین

این گزارش بخشی از یک پژوهش برای کمپاین اهرام "زنان در راستای تغییر" انجام شده است. <http://www.afghanistanhumanrights.org/international-campaign-ahram> این مواد به حمایت مالی «اتحادیه اروپا» به نشر رسیده است. مسئولیت محتویات مواد نشر شده فقط به دوش موسسه کاسپی می باشد و به هیچ صورت دیدگاه «اتحادیه اروپا» را بازتاب نمی دهد.

Drop-out: Afghan girls willing to get education, but poverty and insecurity are hindering them

Written by Ramin Sharigh

This report has been published in NAI (Supporting Open Media in Afghanistan) monthly newsletter on 21 June 2017. The report was viewed by 2900 readers.

AHRAM project demands from the Afghan government and the international donors to invest on girls' access to education. Insecurity and poverty, lack of professional teachers and lack of equipment in schools are the main reasons for girls' drop-out from school.

Female students in the country still face many obstacles in their way to getting proper education.

In the period 1996-2001, during the Taliban regime, girls were prohibited from attending school classes. According to those rulers, women cannot go to work and be in public places, and if a woman wants to go out, she must have close family members with her.

According to the results of my interview with 100 female students and their parents, almost 2/3 of them want to complete their education cycle, but because of the above obstacles on the way of their education, they cannot complete it.

Early marriages and poverty within the family are the causes to many girls for dropping-out from school at an early age, and as data show 94 % of girls in Afghanistan are not able to complete their education.

Lack of professional teachers in Afghan schools is another problem. Moreover, in the northern provinces of Afghanistan, security challenges result in many girls not going to school.

Noor Allah Hussaini, chairperson of a civil society organization [he did not want to mention his organization's name] operating in a northern province of Afghanistan for girls' education, says: "We must infuse courage into girls to go to school and persuade them to be active pupils, not to be afraid of writing on the class' blackboard. We must push them to move from the prospects of a dark future to the light given by education. With increasing female teachers in the villages, we can have more girls studying at school".

To prevent girls' drop-out from school and improve girls' education, we need to understand the following:

1- Economic challenges:

Pervasive poverty in Afghanistan causes village communities to work on the land in farming with their whole families; in this case, daughters need to work with their parents on the land to provide food.

Listen to this story. Sara is a small child. She is selling plastic bags on the street; when I met her, I asked her if she is going to school. She replied: "No. I wish to be at school one day". Her father has a daily job with a miserable income; beside that, her mother is suffering from pain in her foot, but she is going to private houses for cloth washing. So Sara needs to help her parents: "I left the school and I am working here on the street to get money and buy bread for my family".

2- Instability:

Insecurity is another main problem; in fact, families don't trust to send their children especially their daughters to school; in some areas, Taliban and insurgent groups have poisoned or put on fire girls' schools in the villages, and families don't want to put the life of their children at risk.

Another obstacle that I have registered in the way of girls' education in Afghanistan is conservative traditions: families don't give permission to their daughters to be in the same class with boys. The solution is that government officials pay more attention to this issue, and open more schools and faculties for girls in the provinces.

3- Families' prohibition:

In some villages we have seen that families are preventing their daughters to go to school. Anaham Alhagh Hashimi civil rights activist said: "I gave permission to my wife to continue her education cycle. That helped all of us: tension and violence at home have diminished, and any family issue is discussed and solved together."

Education is very important for the reduction of violence within families, stated Zinab Wahidi a women right's activist.

4- Wrong believes among the Afghan families:

Afghanistan is a traditional country and there is still the believe that women must seat at home, take care of children and girls, and that they don't therefore need education. These are all wrong thoughts, because if a woman is educated, she will better grow up her children. The best place of learning of Islam is in school therefore families must let their daughters to go to school to learn better Islam.

"We are living in the 21st century, the world is growing up enormously in science and knowledge, but in Afghanistan we are still witnessing girls deprived of their education. It is a shame" declared Ramin Sharigh a journalist from Nai.

5- Lack of girls' schools:

In Afghanistan we are lacking of girls' school in certain areas. Sometimes, school buildings don't have a roof or a close wall. In other cases, because of the lack of schools for girls, female students come together with boys in the same class, and when many families realize it, they don't let their daughters to go to school any longer. Long distance of the girls' schools from home in village areas is another problem for female students.

Many years have passed and we have witnessed so many challenges for girls in getting their education still unsolved. It is now time to stop all what is preventing them to go to school.

حضور راهبردی زنان در اجتماع

بدست آوردن موقعیت های استراتژیک برای زنان است. ما یک برنامه استراتژیک ۵ ساله برای دسترسی زنان در موقعیت های بلند داریم. اینجا قانون ملکی است که هر فرد میتواند در هر پست خود را کاندید کند از نظر من امتحان مسئله خیلی خوب است که خود بیانگر توانایی تحصیل دختران را مورد بحث قرار می دهد اما اینجا هم دو مسئله دیگر وجود دارد.

ارتباطات در این موضوع چانس مردان زیاد است شما خود شاهد هستید مردان روابط مستحکم دارند متأسفانه چانس زنان در این مورد کم است چراکه زنان رابطه درون سازمانی بیشتر ندارند و خودشان هم نمیخواهند که داشته باشند. یگانه اساسی ترین پالیسی وزارت امور زنان توانمند سازی زنان در سراسر کشور است " صحت تعلیم و تربیه، مشارکت سیاسی حضور زنان در اجتماع" از جمله راه کارهای وزارت امور زنان میباشد وزارت آموزش زنان روی این استراتژی پنج ساله است که کار جریان دارد. همکاری وزارت خانه ها که در این راستا مسئولیت دارند اما در اینجا وزارت امور زنان بخش آگاه دهی زنان که خیلی خوب هم پیش میرویم، مسئله دوم اروگان های مسئول چه دولتی است غیر دولتی است ما هماهنگی مشخص داریم تفاهم نامه ها و پلان ها داریم که آنها پروژه های عملی خود را قسمی باید بدست بیارد که ما حضور زن را بیشتر بسازیم و حتی این مسئله را خود جناب رئیس جمهور هم تاکید میکند که ما باید کار را از مرکز به روستا ها گسترش دهیم .

دو پلان وجود دارد . پلان اول میثاق شهروندی که تفاهم نامه اش روز گذشته به امضاء رسید که زیاده تر موضوعات در روستا ها صورت میگیرد نسبت به شهر ها که شامل وزارت خانه های " امور زنان، زراعت ، انکشاف دهات و وزارت کار میباشد، همچنان توانمند سازی اقتصادی زنان است که وزارت امور زنان با وزارت کار ، مالییه یک جا کار کرده که خوشبختانه این راه کار هم تصویب شده و بودیجه اش از طرف بانگ جهانی تصویب شده و این دو مسئله اساسی است که ما در سال روان بالا این کار خواهیم کرد.

این گزارش به همکاری نی (حمایت کننده از رسانه ای آزاد) نوشته شده است. به تعداد و به این تاریخ در ماهنامه «نی» به نشر رسیده است. این گزارش توسط نوشته شده است.

بحث در مورد حضور راهبردی زنان در اجتماع با استاد مارخ یوسفزی رئیس اجتماعی و اقتصادی وزارت امور زنان سوال طرح شده حاکی از آن عوامل که حضور راهبردی زنان افغان در جامعه افغانی مان کم رنگ ساخته چیست؟

پاسخ چنین ارایه گردید

بنام خداوند یکتا سلام خدمت شما: سوال را که متوجه من ساختین عوامل زیاد وجود دارد. موضوعات زیاد است که سد راه زنان میشود از آن جمله یک مسئله خیلی مهم کمبود تحصیلات و تعلیمات کم زنان در جامعه افغانی مان است چون که تعلیمات زنان زیر بنا یک جامعه را تشکیل میدهد مثلاً اگر ما یک مادر تعلیم یافته داشته باشیم در تربیه اطفال کوشش بهتر و خوبتر مینماید و این خود میتواند در سالم سازی جامعه کمک کند و همچنان ضروری است که باید توجه زیاد در تعلیمات صورت گیرد از جانب دولت متأسفانه صورت نمیگیرد. موضع دیگری که خیلی جدی است زنان مالکیت و یا استقلالیت اقتصادی ندارند این خود ضربه به تحصیلات و دیگر کار های اجتماعی میزند.

مسئله سوم و رواج و فرهنگهای نا پسند در افغانستان است از زمانه های دیر به این سوا این رسم و فرهنگ های ناپسند وجود داشته برای ریشه کن ساختن پدیده شوم هیچ کار صورت نگرفته برعکس دخالت هایکه در افغانستان وجود دارد. موضوعات مذهبی، سیاسی، فرهنگی، خصوصاً فرهنگی که خیلی زیاد است این هم سد راه حضور زنان در اجتماع می شود و مسئله دیگر نبود جذب زنان تحصیل یافته در پست های بلندی ارگان های دولتی است.

قانون NAPAW (پلان کاری ملی برای زنان در افغانستان) وزارت امور زنان بیان می دارد که تمام وزارتخانه ها و ادارات محلی نظر به این قانون ۳۰ درصد سهمیه برای متقاضیان شغلی زن محفوظ بماند. به گفته خانم یوسفزی هر چیز خوب برای خانم ها برای این کشور هم خوب است. معیار اصلی ارزیابی NAPAW از طریق دولت بدنبال تحقق اهداف برابری جنسیتی است. زنان هنوز هم با اجرای ضعیف این قانون مواجه اند. وزارت امور زنان تنها نهادی است که برای تطبیق و فشار آوردن برای

این گزارش بخشی از یک پژوهش برای کمپاین اهرام "زنان در راستای تغییر" انجام شده است. <http://www.afghanistanhumanrights.org/international-campaign-ahram> این مواد به حمایت مالی «اتحادیه اروپا» به نشر رسیده است. مسئولیت محتویات مواد نشر شده فقط به دوش موسسه کاسپی می باشد و به هیچ صورت دیدگاه «اتحادیه اروپا» را بازتاب نمی دهد.

Strategic public positions for women

Interview with Marokh Yousafzai, Head of the Social and Economic Department at the Women Affairs Ministry, by

This report has been published in NAME OF MEDIA, DATE (the magazine has in the average FIGURE readers).

We had a conversation with Teacher Marokh Yousafzai, head of the Social and Economic Department at the Women Affairs Ministry, on the reasons why women's access to strategic positions is a challenge and discrimination is still common in Afghan communities.

Ms. Yousafzai considers that education plays an important role in helping women accessing high positions, but women education is still matter of great concern in many Afghan communities, where the percentage of educated women is modest, the majority of women are illiterate and don't know the basic skills of education (reading and writing). Access to education is one of the biggest challenges in the way of women toward playing a decisive role in Afghan communities.

Educated mothers can raise better their children and make a family healthier, adds Ms. Yousafzai. In this regards, women's education is the basis of community building; an educated mother always tries to push her children to reach higher positions and pays attention to their education. Another big challenge is the dependency of women on men. Women in Afghanistan are always isolated and expected to stay in their homes; they are often not allowed to work in the community to earn their own income and better organize their life. That hits back at women, and reduces their chances to reach relevant positions in the community and make the most of their capacities in the society. The third issue that prevents women to be in strategic positions – continues Ms. Yousafzai – is the conservative culture, which does not let women to become public figures in their own communities. Traditions together with religion and culture build like chains around the hands of women. However, we have found out that woman at State's offices work better than men for the community.

During our conversation, Ms. Yousafzai explains as well that another challenge women are confronted with is the lack of effective female's recruitment policies in the high ranks of government. Men have strong connections with the governmental offices and easily get employed; on the other hand, women are suffering to get a high position or at least find a proper job. There is a law named NAPAW (National Action Plan for Women

of Afghanistan) stating that the Ministry of Women's Affairs shall assist ministries and provincial governments in implementing the measures agreed upon during the NAPWA ministerial planning workshops held in 2005. This Law – approved on March 23, 2005 – aims at reaching 30 % of job positions to be reserved to female applicants. Every action taken to implement this plan constitutes a step forward for all, because what is good for women is good for the nation. According to Ms. Yousafzai, the full implementation of the NAPWA Law is the main assessable benchmark through which the government seeks to realize its goals on gender equity. However, women are still confronted with the poor implementation of this law, even within official institutes. The Women Affairs Ministry is the only institutional office that is substantially trying to push for strategic positions for women. “We have a 5 years long strategic plan for women access to high official ranks ahead” comments Ms. Yousafzai.

Every Key ministry carries the responsibility to implement the NAWPA Law in their departments; we, at the Women's Affairs Ministry, raise the awareness of women in the community about the NAWPA Law. “We have had a lot of achievements in this regard” Mr. Yousafzai declares.

“We have signed a Memorandum of Understanding and made a plan with organizations and ministries on staff recruitment to integrate women quota in a feasible manner, and the president HE. Mohammad Ashraf Ghani has stressed that we have to try to deploy this plan to the far districts of Afghanistan” argues Ms. Yousafzai.

Plans for women's access to strategic positions have been agreed upon with the following ministries: Women Affairs, Agriculture, Social and Labour Affairs, Rural Development, and the ministry of Economy. This year, moreover, president Ghani has promised the women of Afghanistan to provide them with more economic opportunities.

This report is part of a research carried out for the AHARAM campaign Women for Change. (<http://www.afghanistanhumanrights.org/international-campaign-ahram/>). This publication has been provided with the support of the European Union. The contents of this publication are the sole responsibility of COSPE and can in no way be taken to reflect the views of the European Union.

بنویس!

ابتکار جدید از باشگاه فارغان نی

برنامه ی مقاله نویسی تحت نام "بنویس!" از سوی کمیته ادبی باشگاه فارغان نی به راه انداخته شده است. شما می توانید مقاله های تان را به آدرس ما ارسال کنید. در هرماه برای نویسنده یکی از بهترین مقاله ها تقدیر نامه اهدا شده و در نشریه ی ماهواره باشگاه فارغان نی به نشر می رسد

مقاله های تان که حداقل دارای هزار کلمه باشد به آدرس برقی ذیل naigraduateclub@gmail.com ارسال نمایند
ویا به آدرس
سرک دارالامان، کوچه شرکت خانه شماره 89
باشگاه فارغان نی
ارسال کنید!

